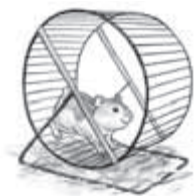

1. KAPITOLA

Karlík se leknutím posadil v posteli. V jeho pokojíčku se ozývalo podivné rachocení a drnčení.

„Co to je?“ zamumlal a rozsvítil lampičku. Zdálo se mu, jako by všichni sloni, hroši, lvi a tygři na tapetách upřeně hleděli přímo na něj.

Vrrrrr-zzzz! Podivný zvuk přicházel odněkud zvenčí.

Copak by některý z hostů hotelu U Zvírátek dokázal udělat takový rámus? Hotel byl teď, poprvé od svého otevření, hosty téměř obsazený. Karlík a jeho dvojče Magda vnukli svým rodičům nápad proměnit starý hotel prapratety Šafránky v hotel pro zvířátka a teď už se starali o spoustu koček, psů a dalších malých chlupáčů. Ale pokud bylo Karlíkovi známo, žádný z nich nedělal takový randál. Znělo to jako obrovská mechanická včela!

Karlík vyskočil z postele a oblékl si župan s potiskem zvířecích tlapek. Opatrně otevřel dveře. Chodbou se k němu blížila dvě žhnoucí světla, zřejmě oči.

Karlíkovi přeběhl mráz po zádech... ale byla to jen jeho sestra Magda, která si na něj svítila baterkou ve tvaru prasátka. Dva světelné kužely mu zářily z rypáčku!

„Co je to za rámus?“ zeptala se Magda šeptem.

„Já nevím,“ odpověděl Karlík. „Měli bychom raději zkontrolovat hosty.“

Vydali se po špičkách dolů do druhého patra, kde spali psi a kočky.

„Tady to není tolik slyšet,“ poznamenala Magda tiše, když nakoukli do egyptského pokoje, což bylo zvláštní apartmá pro kočičí hosty. Sochy faraónů a škrabadla ve tvaru palem

vrhaly pod paprskem svítilny strašidelné stíny. Marmeláda si olizovala tlapky a myla si jimi uši a Oreo právě lovil plyšovou myšku. Ginger, Mabel, Kuželka a Ollie byli stočení do klubíčka a spali.

„Kočky jsou stejně nejúžasnější zvířata,“ povzdychl si Karlík.

„Vždyť se už brzy dočkáš,“ zašeptala Magda.

„To ano,“ zazubil se Karlík. Woody, jedno z koťátek, která se nedávno narodila právě v hotelu U Zvířátek, bude už tenhle týden

dost velký, aby odešel od maminky a vrátil se do hotelu! Včera Karlík pomáhal mamince a tatínkovi uložit do rohu kuchyně úplně nový pelíšek a kočičí toaletu. Všechno, co si našetřil z kapesného, utratil za kočičí hračky. Karlík už se zkrátka nemohl dočkat, až Woody přijde k nim domů a bude jeho prvním opravdovým mazlíčkem!

V lesním pokoji na druhém konci chodby spalo pět psů. Čtyři z nich teď také klidně oddechovali. Magda přejela světelným paprskem celý pokoj, který díky stromům na tapetách vypadal jako hluboký, tichý les. Afghánský chrt Affie a bobtailka Judy sebou šili, jak ve snech divoce dováděli. Čivava Čiko a labrador Amber proti tomu hlasitě chrápali.

„Daisy je vzhůru!“ Magda namířila svítilnu na malého west highland teriéra, který býval v hotelu U Zvírátek častým hostem. Fenka

měla hlavu nakloněnou ke straně a pozorně naslouchala tomu podivnému zvuku.

„*Huf!*“ našla Daisy tiše, když uviděla dvojčata.

„*Pssst!*“ Magda se vkradla do pokoje a natáhla ruku k Daisy do ohrádky, aby ji utišila. Nechtěla, aby fenka vzbudila všechny ostatní psy! A kdyby začala hlasitě štěkat, probudila by se i mamka a taťka a Šafránka – a také Magdino štěňátko, Amigo, který spal ve svém koši dole v kuchyni. Daisy olízla Magdě ruku a odcupitala zpátky do pelíšku. Magda se vrátila ke Karlíkovi, který už tiše našlapoval dál po chodbě.

Zzzzz-urrrr...

Odkud ten zvuk vůbec může přicházet?

Karlík zastavil u malého kuchyňského výtahu a přiložil ucho ke dvířkům.

„Nahore je to určitě slyšet víc,“ řekl Magdě. „Pojďme se podívat do pokoje na půdě!“

„Ale tam jsou přece jen ti malí chlupáči,“ namítla Magda. „Většinou je tam úplné ticho.“

Dvojčata se vydala po špičkách do schodů. Karlík otevřel dveře do staré herny, která teď byla vymalovaná tak, že vypadala jako louka. Zvenčí sem dopadalo stříbřité světlo úplňku. A v něm dvojčata spatřila, že veškerá zvířátka ve všech dvanácti budkách rozesetých po celém pokoji jsou čilá jako rybičky! V některých boudičkách bylo víc než jedno zvířátko, protože většina hostů sem přicházela

ve skupinkách po dvou nebo po třech. Když Magda s Karlíkem vešli dovnitř, pět králíčků právě poskakovalo po zemi, osm písčomilů okusovalo své cereální tyčinky a šest morčat si tiše pohvizdovalo.

Vrrrrr-zzzzz...

„Jde to támhle z toho rohu!“ zvolal tiše Karlík s naměřeným prstem.

Potichu přešli hernu až k vícepatrovému domečku pro křečky. „To je Zvonečka, Narciska a Fazolka!“ vydechla Magda a ukázala na tři zakrslé křečky, které toho dne ubytováli v hotelu. Vesele uháněli ve svých otočných kolotočích a míhali přitom nožkami tak rychle, že vypadaly jako rozmazané šmouhy.

Karlík a Magda se na sebe usmáli. Největší randál dělají v hotelu U Zvířátek ti nejmenší hosté!